

стоянно го гонятъ и не го хранятъ. Въ съседство на този слонъ има другъ опитомень, къмъ когото се отнасятъ много добре и хранятъ отлично предъ очитъ на пленника слонъ. Изгладнѣлиятъ слонъ, полека-лека, започва да свиква съ своитъ господари, които сжщо измѣняватъ държането си къмъ своя пленникъ: започватъ да сж по-любезни съ него, даватъ му храна и така, малко по-малко, слонътъ се примирява съ участиа си и става покорень робъ на своя господарь — човѣка.

Слонътъ е умно животно. По своята прозорливостъ и умствени способности може да го сравнимъ съ коня и кучето. Единъ владетель на кафени плантации наблюдавалъ следното: Дивитъ слонове, въ време на буря, напускали гората или уединенитъ дървета и стояли на открито, докато премине бурята и спратъ свѣткавицитъ и мълнииитъ. Това правили винаги, когато наставало буря. Тъ, вѣроятно, умишлено отбѣгвали уединенитъ дървета, за да не падне гръмъ върху имъ. Такава умна постѣпка не е наблюдавана у много отъ домашнитъ животни.

Опитоменитъ слонове се приучватъ да извършватъ разни домашни работи. Често на такива слонове господаритъ имъ повѣрватъ децата си, и слонътъ съ най-голѣма грижливостъ ги надзирава, позволява имъ да се катератъ по гърба му и въ случай на опасностъ отъ нападение на нѣкой дивъ звѣрь, ги защищава. Съ такива послушни и силни приятели децата сж спокойни и радостни. Тъ отиватъ на екскурзии или на рѣката за ловене на риба, въ която работа взима живо участие и самиятъ слонъ. (Вижъ кар. № 5). Съ вждица, хваната съ хобота си, слонътъ рибаръ спокойно и майсторски изтегля закачената риба на вждицата, за голѣма радостъ на малкитъ му господари — децата.

Слонътъ е обществено животно — живѣе на семейства, които се сгрупирватъ и образуватъ стада. Стадото бива обикновенно отъ 10—15—20 слона, но срѣщатъ се и такива съ повече отъ 100 слона.